

Ніч кінчиться, гаснуть зорі,
Наступає біла днина.
Вже працює ген у полі
І конина, і людина.

— Гей, вйо, карий! Гатьта, гніда,
Краймо лемешем землицю.
Недалеко до обіда,
Я з'їм хліб, а ви — пшеницю!

Сонце гріє-пригріває,
Утомилася конина,
І їдкий піт обливає
Ціле тіло христянина.

— Гей, вйо, карий! Ну ж орати!
Ми на те й на світ родились,
Щоб робити, гарувати,
А то вмерли б й не нажились.

День кінчиться, місяць сходить,
На подвір'ї, коло тина,
В сні спокійнім ніч проводить
І конина, і людина.

Відень, 1891

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Село»](#);

